

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713216826
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6713216826.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXXX/XX, XXX XX T., proti žalovanému K. republika, v mene ktorej koná K. poisťovňa, so sídlom Ul. XX. augusta č. X a XX, C., P.: XX XXX XXX, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/197/2013-217 zo dňa 10.07.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením prerušil konanie do času konečného ustálenia výšky starobného dôchodku žalobcu v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019 a prípadne aj v následnom konaní pred Sociálnou poisťovňou, Bratislava, a to vrátane prípadného následného prieskumu jej rozhodnutí v správnom súdnom konaní.

1.1. Podľa dôvodov rozhodnutia sa žalobca žalobou doručenu okresnému súdu dňa 01.10.2013 v tomto konaní domáha zaplata sumy 140.000,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, náhrady škody vo výške 41.492,44 Eur ako škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, ktorá má zodpovedať nevyplatenéj časti starobného dôchodku za obdobie od 07.06.2005 do 07.09.2013 a zaplata ďalšej sumy za každý mesiac vo výške rozdielu medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplatenou až do dňa zaplata, vrátane príslušenstva vo forme úroku z omeškania od 07.08.2006 do zaplata a tiež zaplata sumy 150,- Eur a ďalšej sumy 163,18 Eur ako nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním žalovaného, keď bol nútený absolvovať odbornú prípravu na vykonávanie zamestnania počas obdobia, keď mal poberať dôchodok. Konanie bolo prerušené už na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/197/2013-179 z 31.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/254/2018 z 31.01.2019 do času priznania starobného dôchodku žalobcovi Sociálnou poisťovňou Bratislava. Podaním doručeným okresnému súdu 04.04.2019 navrhol žalobca pokračovať v konaní s odôvodnením, že prekážka postupu v konaní odpadla vydaním právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX 0, ktoré bolo potvrdené generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne dňa 16.11.2018. Zo správy Sociálnej poisťovne, ústredie, doručenej okresnému súdu 04.06.2019 konajúci súd zistil, že o priznaní starobného dôchodku žalobcovi bolo rozhodnuté právoplatne ku dňu 22.11.2018, avšak žalobca napadol rozhodnutia žalovaného správnou žalobou na Krajskom súde v Banskej Bystrici a konanie o nej vedené pod sp. zn. 26Sa/2/2019 nie je skončené. Na základe týchto zistení dospel súd prvej inštancie k názoru, že trvá stav, keď nie je určená konečná výška starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok. Ak sa žalobou domáha žalobca náhrady škody za nevyplatenú časť starobného dôchodku od 07.06.2005, pre rozhodnutie súdu vo veci samej je nevyhnutné mať ustálenú výšku starobného dôchodku, na ktorý vznikol žalobcovi nárok. O nároku na náhradu škody nie je možné rozhodnúť, pokiaľ nie je

ustálená jej výška. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prvej inštancie uviedol, že: „Pokiaľ ide o mieru zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, jej skúmanie nie je založené len na subjektívne pocítovaných dôsledkoch, ale podstatné je aj to, či tieto dôsledky sú a prípadne do akej miery, následkom protiprávneho stavu. Toto v danom prípade závisí od posúdenia a určenia výšky starobného dôchodku žalobcu“. Súd prvej inštancie konštatoval, že sám o výške dôchodku žalobcu v konaní sp. zn. 13C/197/2013 rozhodnúť nemôže. Táto musí podľa všeobecne záväzných právnych predpisov byť riešená v konaní pred Sociálnou poisťovňou, resp. v rámci súdneho prieskumu jej rozhodnutí pred správnym súdom. Posúdenie otázky nároku žalobcu na starobný dôchodok a výšky môže mať podstatný vplyv na rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 13C/197/2013, pokiaľ ide o dôvodnosť a výšku žalobcom uplatnených nárokov. Z tohto dôvodu považoval za potrebné konanie podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“) prerušiť.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca majúc za to, že neexistujú zákonné dôvody na prerušenie konania. Postup Okresného súdu Zvolen v predmetnom konaní voči nemu označil za diskriminačný a šikanózný, domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia. V odvolaní podrobne rozviedol jednotlivé odvolacie dôvody.

2.1. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pozornosť súdu upriamil na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorých má žalobca právo, aby sa jeho vec prerokovala verejne, bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ustanovenie § 157 ods. 1 C.s.p. ukladá súdu povinnosť zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. Súd prvej inštancie arbitrárnymi rozhodnutiami o prerušení konania (tri za obdobie šiestich rokov od začatia konania) porušuje právo žalobcu na rýchlu a účinnú ochranu jeho práv, ktorých sa nemusí ani dožiť. V uznesení o prerušení konania súd prvej inštancie necituje žiadnu právnu normu objektívneho práva, podľa ktorej je súd povinný o predmete žaloby konať. Príslušnou právnou normou vzťahujúcou sa na danú vec je predovšetkým zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.), jeho § 6 ods. 3 a ods. 4, nie § 6 ods. 1 tohto zákona. Predmetnou žalobou sa domáha v konaní náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu prekročenia právomoci orgánu verejnej moci a aj na základe zrušenia jeho nezákonného vykonateľného rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 6 ods. 3, 4 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je potrebné, aby bola iným orgánom stanovená škoda, škodu musí určiť súd.

2.2. Podľa rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Z postupu súdu prvej inštancie je evidentný úmysel v úplne bežnej jednoduchej právnej veci zmariť žalobcovi možnosť uplatniť základné právo garantované článkom 46 ods. 3 Ústavy SR na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Z uznesenia súdu prvej inštancie nevyplýva, podľa ktorého ustanovenia Civilného sporového poriadku konanie prerušil. Pokiaľ v bode 7 odôvodnenia cituje § 164 C.s.p., z dikcie tohto zákonného ustanovenia priamo vyplýva, že súd je povinný pred prerušením konania urobiť najskôr iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Súd prvej inštancie neurobil žiadne iné vhodné opatrenia. Podľa § 164 C.s.p. je súdu daná možnosť prerušiť konanie, nie nevyhnutnosť. V § 3 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je ustanovené, že sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Nespravodlivým súdnym konaním a arbitrárnym rozhodovaním o nároku žalobcu na náhradu škody sa jeho právo na náhradu škody stáva iluzórnym. Vyhovením žiadosti žalovaného o prerušenie konania porušil súd prvej inštancie zásadu kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní, keď argumenty žalobcu a dôkazy o existencii nezákonných vykonateľných rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ktoré boli zrušené pre nezákonnosť právoplatnými rozsudkami Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009 a 9So/159/2011 nevzal do úvahy. V bode 4. uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný doručil konajúcemu súdu oznámenie týkajúce sa rozhodnutia žalovaného č. 481 120 1410 0 z 25.05.2018, z 28.05.2018 a z 07.06.2018 ako aj rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne toho istého čísla z 16.11.2018, ale neuviedol súd, či mu boli tieto rozhodnutia aj doručené a či z nich vychádza jeho konštatovanie, že žalobca podal proti týmto rozhodnutiam odvolanie. Nedoručením týchto listín žalobcovi bolo porušené základné právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, keďže zo strany súdu prvej inštancie nebol vypočutý a nemohol v kontradiktórnom konaní sa vyjadriť ku všetkým relevantným skutočnostiam a

dôkazom. Porušenie práva na spravodlivý proces vidí žalobca aj v nedostatočnom odôvodnení, ktoré je vnútorne rozporné a protirečivé, chýba v ňom označenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne a právnej normy, podľa ktorej bude súd o žalobe konať, z ktorých súd vyvodzuje, že doposiaľ nie je ustálená výška starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok a tým aj výška škody. Obdobne postupoval súd prvej inštancie aj pri vydaní predchádzajúceho uznesenia o prerušení konania dňa 31.05.2018, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici. Okresný súd Zvolen a Krajský súd v Banskej Bystrici porušujú práva žalobcu v takej intenzite, že právo žalobcu je prakticky nevykonalné.

2.3. K druhému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) žalobca uviedol, že v žalobe z 01.10.2013 podrobne uviedol skutkový stav, na základe ktorého sa domáha svojho práva. Súd prvej inštancie sa na pojednávaní dňa 27.03.2014 odmietol zaoberať žalobcom predloženými dôkazmi dôležitými pre rozhodnutie vo veci. Za kľúčové rozhodnutie pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch považuje rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009, v ktorom Najvyšší súd SR rozhodol o nezákonnosti zamietavých vykonateľných rozhodnutí Sociálnej poisťovne na priznanie starobného dôchodku žalobcovi ku dňu 07.06.2005 na základe jeho žiadosti z 20.06.2006.

2.4. Ako tretí odvolací dôvod označil žalobca odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto časti odvolania sa vyjadruje žalobca k dôvodnosti uplatneného nároku, k veci samej a k procesnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie o prerušení konania je možné vzťahovať len bod 13. odvolania, kde žalobca vytýka okresnému súdu, že pri hodnotení predmetu žaloby nesprávne zistil jej podstatu, keď v bode 11. uviedol, že „nemajetkovú ujmu žiada žalobca z dôvodu, že priznanie starobného dôchodku, resp. jeho určenie v zmysle príslušných právnych noriem v správnej výške vzhľadom na postup žalovaného trvá viac ako 7 rokov.“ Toto tvrdenie je v absolútnom rozpore s dôvodmi a podstatou, ktoré sú uvedené v žalobe a doloženými dôkazmi. Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že „z tohto dôvodu požadujem finančné zadošťačenie v čiastke 140.000,- Eur vzhľadom na to, že tento protiprávny stav trvá už viac ako 7 rokov a táto dĺžka jeho trvania ešte zvyšuje jeho závažnosť,“ slovné spojenie „z tohto dôvodu“ znamená, že žalobca odkazuje na dôvody žaloby, že splnil podmienky na priznanie starobného dôchodku prežitím 55-teho roku veku, čo bolo potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Co/116/2009 z 30.06.2010, ktorým najvyšší súd zrušil aj posledné dve nezákonné rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo siedmich, v ktorých mu ani v jednom nebol priznaný starobný dôchodok ku dňu 07.06.2005, ako to žiadal. Nezákonnými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne mu bola spôsobená ujma na právach a na majetku, spočívajúca v tom, že bolo zmarené základné právo žalobcu garantované ústavou a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, na primerané zabezpečenie v starobe, čím vznikol žalobcovi nárok na náhradu škody podľa § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Existencia nových rozhodnutí Sociálnej poisťovne o nároku žalobcu na dôchodkové dávky, ktoré nadobudli právoplatnosť a ktorých prieskumu sa žalobca domáha, nemajú žiaden význam pre konanie o žalobcovom nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tým, že Okresný súd Zvolen vec nevybavil od 01.10.2013 sa stáva sekundárnym porušovateľom v žalobe uplatňovaného základného práva žalobcu. Pre rozhodnutie o uplatnenom nároku považuje žalobca za určujúce rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009 a 9So/159/2011, ktorými bolo právoplatne rozhodnuté o zrušení nezákonných rozhodnutí Sociálnej poisťovne o nároku žalobcu na starobný dôchodok.

2.5. Podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku namietal žalobca aj nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď prvoinštančný súd úplne opomenul aplikovať v rozhodnutí zákon č. 514/2003 Z. z., ktorý počíta aj s prípadmi náhrady škody, ak nie je vydané právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo pre nezákonnosť zrušené.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Pre rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie v prítomnosti strán sporu, z tohto dôvodu prejednal odvolací súd vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. iba v rozsahu vyplývajúcom z rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaného odvolania žalobcom, z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, ktorými je podľa § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný a mimo nich len z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd prihliadnuť, aj keď v odvolacích dôvodoch uplatnené neboli, ktoré vady odvolací súd nezistil a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Základom správneho rozhodnutia o žalobe je presná identifikácia predmetu sporu a správny procesný postup pri prejednaní veci. Žalobca si v žalobe uplatnil viaceré nároky a v súvislosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie o prerušení konania okrem iného vytyka okresnému súdu, že si neujasnil predmet konania.

6. Zo žaloby je zistiteľné, že žalobca požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za ujmu, ktorú utrpel v dôsledku nezákonných rozhodnutí Sociálnej poisťovne o priznaní dôchodkovej dávky žalobcovi, ktoré boli zrušené Najvyšším súdom SR a zároveň nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o nárokoch žalobcu na starobný dôchodok. V odvolaní vysvetľuje žalobca, že finančné zadostučinenie v čiastke 140.000,- Eur nepožaduje z dôvodov prieťahov pri rozhodovaní Sociálnej poisťovne, ale pre obsah týchto rozhodnutí, ktorými mu bolo odopreté stať sa starobným dôchodcom ku dňu 07.06.2005 a pre nezabezpečenie starobným dôchodkom musel pracovať, čím bol ukrátený na svojich právach vo vzťahu k materiálnemu zabezpečeniu a aj na osobnostných právach. Rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009 z 30.06.2010 a 9So/159/2011 z 31.10.2012 tvoria súčasť spisu. Ak si žalobca odvodzuje nároky od nezákonných a zrušených rozhodnutí Sociálnej poisťovne, súhlasí odvolací súd s názorom žalobcu, že pre konanie a rozhodnutie o časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nie je potrebné poznať výsledok konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019 začatým na základe správnej žaloby v sociálnych veciach na návrh žalobcu A. B. proti žalovanej K. poisťovni, ústredie, C.. E. súd si pre účely odvolacieho konania obstaral kópiu správnej žaloby vo veci sp. zn. 26Sa/2/2019 a z nej zistil, že sa v ňom žalobca domáha zrušenia rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 481 XXX XXXX 0 zo dňa 16.11.2018 a jemu predchádzajúcich rozhodnutí Sociálnej poisťovne rovnakého čísla z 25.05.2018, 28.05.2018 a 07.06.2018 a vrátenia veci žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie a rozhodnutie. Aj bez spresnenia v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania bolo podľa názoru odvolacieho súdu zo žaloby pochopiteľné, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 140.000,- Eur neuplatňuje žalobca len z dôvodu, že Sociálna poisťovňa nerozhodla správne o jeho nároku na dôchodkové dávky v priebehu siedmich rokov a že text na piatej strane žaloby v prvom odseku „vzhľadom na to, že tento protiprávny stav trvá už viac ako sedem rokov, táto dĺžka jeho trvania ešte zvyšuje jeho závažnosť,“ sa vzťahuje k výške požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

7. Okrem nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žiadal žalobca v žalobe zaviazat' žalovaného aj na náhradu škody vo výške 58.747,31 Eur, ktorá je súčtom dlžného dôchodku za obdobie od 07.06.2005 do 07.09.2013 vo výške 41.492,44 Eur a úrokov z omeškania v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vyčíslené ku dňu 30.09.2003 sumou 17.254,88 Eur.

7.1. K správe doručenej Okresnému súdu Zvolen 04.06.2019 o rozhodnutiach žalovaného o nároku žalobcu na starobný dôchodok rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 z 25.05.2018, ktorým bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok počnúc dňom 07.06.2005, ani rozhodnutie rovnakého čísla z 28.05.2018 o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a zvýšení starobného dôchodku žalobcu od 01.04.2011 pripojené nie sú. Súdu prvej inštancie nebolo doložené ani rozhodnutie generálneho riaditeľa K. poisťovne o odvolaní žalobcu zo 16.11.2018. Práve týchto rozhodnutí sa týka správna žaloba podaná na Krajský súd v Banskej Bystrici a evidovaná pod sp. zn. 26Sa/2/2019. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody vo výške rozdielu na starobnom dôchodku, na ktorý mu podľa jeho názoru vznikol nárok a vyplateného starobného dôchodku, vrátane úrokov z omeškania za minulé obdobie a vo výške rozdielu medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplateného dôchodku aj po dátume 07.09.2013 do budúca, súhlasne so súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie o tomto nároku je potrebné poznať výšku starobného dôchodku, na ktorú vznikol žalobcovi nárok, pretože len tak je možné zistiť, či už vyplatené dávky starobného dôchodku boli vyplácané vo výške aká žalobcovi prináležala. Rozhodnutie o tomto nároku v civilnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený vyriešiť súd prvej inštancie v konaní o nároku na náhradu škody a pre rozhodnutie o tejto časti nároku má význam konanie prebiehajúce na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019.

8. Tretím uplatneným nárokom je náhrada nákladov vo výške 150,- Eur, ktoré vznikli žalobcovi podľa jeho tvrdenia tým, že bol v roku 2008 nútený k výkonu strážnej služby absolvovať odbornú prípravu SBS, ktoré by mu neboli vznikli, ak by mu bol priznaný starobný dôchodok v zmysle platných zákonov. Sú

prvej inštancie bez rozhodnutia vo veci Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sa/2/2019 môže konať a rozhodnúť aj o tomto nároku.

9. Štvrtý nárok vo výške 163,18 Eur odôvodňuje žalobca nákladmi na uplatnenie svojich nárokov na súde s konkretizáciou v poslednom odseku na piatej strane žaloby. Rozhodnutie o tomto uplatnenom nároku žiadnym spôsobom neovplyvňuje konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019.

10. I keď v časti nároku na náhradu škody vzhliadol aj odvolací súd potrebu vyčakať na rozhodnutie o výške starobného dôchodku žalobcu, na ktorý mu od 07.06.2005 vznikol nárok, zrušil odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu vychádzajúc z toho, že je možné súbežne s konaním o ostatných troch nárokoch zhromažďovať dôkazy aj pre rozhodnutie o výške škody, aby sa zamedzilo ďalším prieťahom v konaní porušujúcim právo žalobcu na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Odvolacie dôvody, i keď nie všetky v celom rozsahu, uplatnil žalobca dôvodne.

11. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude postupovať pri prejednaní a rozhodovaní veci bez prieťahov tak, aby aspoň o časti nároku nezávislej od konania sp. zn. 26Sa/2/2019 mohlo byť rozhodnuté v primeranej lehote.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).